

Dnia 10 czerwca 2024 r

Szanowny Pan Andrzej Domański
Minister Finansów
Ministerstwo Finansów
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

MINISTERSTWO FINANSÓW KANCELARIA	
Wpł.	2024-06-17
Dep.	BMI
zał.	Kop
Godz.	

Ponowne pismo wskazujące na konieczność oraz celowość podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej nowelizacji ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w zakresie zapisów dotyczących podatku od środków transportowych, celem dostosowania zgodności uregulowań dotyczących zakresu przedmiotowego oraz podmiotowego wskazanego podatku do unormowań zawartych na gruncie prawa międzynarodowego, w szczególności regulacji wprowadzonych mocą aktów prawnych Unii Europejskiej.

w szczególności:

*Ujawniające nową podstawę prawną uzasadniającą podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej nowelizacji ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w zakresie zapisów dotyczących podatku od środków transportowych w postaci art. 6 ust.2 pkt. b Dyrektywy 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (DZ.U.L.187.20.7.1999, str.42)

Działając w imieniu własnym, mając na uwadze:

Okoliczność uprzedniego sformułowania przeze mnie pisma wskazującego na konieczność oraz celowość podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej nowelizacji ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w zakresie zapisów dotyczących podatku od środków transportowych, celem dostosowania zgodności uregulowań dotyczących zakresu przedmiotowego oraz podmiotowego wskazanego podatku do unormowań zawartych na gruncie prawa międzynarodowego, w szczególności regulacji wprowadzonych mocą aktów prawnych Unii Europejskiej,

w szczególności:

Wskazującego na konieczność i celowość wprowadzenia na gruncie krajowej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych regulacji wyłączającej z przedmiotowego zakresu podatku od środków transportów pojazdów wykorzystywanych jedynie okazjonalnie do przewozu nie związanego z prowadzoną w sposób zorganizowany i ciągle działalnością gospodarczą

2.Okoliczność doręczenia odpowiedzi na sformułowane przeze mnie pismo wskazujące na brak podstaw do podjęcia inicjatywy ustawodawczej zmierzającej do wprowadzenia w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych regulacji zwalniającej z podatku od środków transportu pojazdy wykorzystywane jedynie do okazjonalnego przewozu przez właścicieli nie wprowadzających zorganizowanej działalności gospodarczej , której przedmiot stanowiłby przewóz towarów lub usług

a także:

Okoliczność ustalenia w następstwie ponownej analizy aktów prawnych nowej podstawy prawnej uzasadniającej podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej nowelizacji ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w zakresie zapisów dotyczących podatku od środków transportowych w postaci art. 6 ust.2 pkt. b Dyrektywy 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (DZ.U.L.187.20.7.1999,str.42),

niniejszym:

Formułuję ponowne pismo wskazujące na konieczność oraz celowość podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej nowelizacji ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w zakresie zapisów dotyczących podatku od środków transportowych, celem dostosowania zgodności uregulowań dotyczących zakresu przedmiotowego oraz podmiotowego wskazanego podatku do unormowań zawartych na gruncie prawa międzynarodowego, w szczególności regulacji wprowadzonych mocą aktów prawnych Unii Europejskiej w kontekście wyszczególnionej regulacji art. 6 ust.2 pkt. b Dyrektywy 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (DZ.U.L.187.20.7.1999,str.42), po uprzednim uzyskaniu zgody ze strony Komisji

W mojej ocenie wyszczególniona regulacja art. 6 ust.2 pkt. b Dyrektywy 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (DZ.U.L.187.20.7.1999,str.42) w sposób transparentny wskazuje na istnienie po stronie Państwa Członkowskiego UE legitymacji do zastosowania zwolnień w zakresie podatku od środków transportu do pojazdów wykorzystywanych jedynie do okazjonalnego przewozu , która nie jest realizowana w ramach prowadzonej w sposób zorganizowany i stały działalności gospodarczej.

W mojej ocenie wskazana regulacja wskazuje, iż intencją Komisji Europejskiej jest dopuszczalnie prawnej możliwości podjęcia działań legislacyjnych zmierzających do zwolnienia od podatku od środków transportu pojazdów nie używanych do transportu w ramach prowadzonej w sposób zorganizowany i ciągły działalności gospodarczej

W tym miejscu wskazuję, iż podtrzymuję przedstawione uprzednio stanowisko, iż brak rozróżnienia na kanwie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych przypadku gdy pojazdy określone na kanwie art. 8 ustawy są wykorzystywane do przewożenia w celach zarobkowych oraz przypadku gdy nie są użytkowane w tym celu, w tym w szczególności brak wprowadzenia zapisu, który zwalniałby od obowiązku zapłaty podatku właścicieli pojazdów ciężarowych oraz ciągników siodłowych o masie całkowitej w przedziale od 3,5 do 12 ton, które nie są wykorzystywane do przewożenia w celach zarobkowych, powoduje, iż zapisy polskiej ustawy nie są dostosowane do definicji zawartych w Rozporządzeniu 561/2006, który to akt zgodnie z art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu UE ma moc wiążącą także w odniesieniu do polskiego porządku krajowego, a także nie uwzględniają prawnej możliwości zmian legislacyjnych określonych w art.6 ust.2 pkt. b Dyrektywy 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (DZ.U.L.187.20.7.1999,str.42)

Ponadto taka sytuacja powoduje, iż właściciele pojazdów określonych na kanwie art. 8 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nawet w wypadku gdy nie prowadzą działalności zarobkowej i handlowej w zakresie przewożenia towarów oraz wykorzystują pojazdy okazjonalnie są obciążeni podatkiem od środków transportu.

Aktualnie obowiązujący art. 12 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie wprowadza zwolnienia od podatku od środków transportu w opisanym powyżej wypadku, pozostawiając ewentualną możliwość do uznaniowego zwolnienia od podatku przez Organ Gminy, co powoduje brak jasnych reguł, dowolność decyzji i zagrożenie zróżnicowania sytuacji właścicieli pojazdów ciężarowych lub ciągników siodłowych o masie całkowitej od 3,5 do 12 ton nie wykorzystywanych w celach zarobkowych w zależności od interpretacji Organów Gminy, a finalnie naruszenie normy określonej na kanwie art. 32 Konstytucji RP.

W konsekwencji w mojej ocenie zachodzi w świetle przedstawionych w poprzedzających akapitach aspektów konieczność i celowość podjęcia inicjatywy ustawodawczej po uzyskaniu zgody ze strony Komisji Europejskiej, dotyczącej nowelizacji ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w zakresie zapisów dotyczących podatku od środków transportowych, celem dostosowania zgodności uregulowań dotyczących zakresu przedmiotowego oraz podmiotowego wskazanego podatku do unormowań zawartych na gruncie prawa międzynarodowego, w szczególności regulacji wprowadzonych mocą aktów prawnych Unii Europejskiej, a obejmującej:

Przygotowania nowelizacji ustawy o podatkach i opłatach lokalnych przewidującej , iż obowiązkowi uiszczenia podatku od środków transportu nie podlegają pojazdy ciężarowe , zespoły rzeczonych pojazdów oraz ciągniki siodłowe , w tym także ciągniki siodłowe z naczepą o masie całkowitej od 3,5 tony do 12 ton oraz powyżej 12 ton w sytuacji gdy nie są wykorzystywane do przewozu rzeczy i towarów w celach zarobkowych i handlowych , a także w sytuacji gdy są wykorzystywane do okresowe przewozu rzeczy i sprzętu na cele związane z pracami rolnymi w ramach prowadzonego gospodarstwa rolnego.

Wprowadzenia do ustawy definicji przewozu towarów i rzeczy w celach zarobkowych i handlowych oraz w celach niezarobkowych i niehandlowych , zgodnych z definicjami zawartymi w Rozporządzeniu 561/2006 w obecnie obowiązującym kształcie.

Jednocześnie wskazuję, iż przyjęcie zaproponowanych powyżej rozwiązań nie będzie zakłócało konkurencji, albowiem okazjonalny przewóz nie będzie w żaden sposób kolidował lub utrudniał działalność przewozową prowadzoną w ramach zorganizowanej i stałej działalności gospodarczej., a zatem nie zachodzi przeszkoda do wdrożenia nowelizacji wskazana na kanwie art. 6 ust.2 pkt. b Dyrektywy 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (DZ.U.L.187.20.7.1999,str.42)

Mając powyższe na uwadze wnoszę i wywodzę jak na wstępie.

MINISTERSTWO FINANSÓW
2024-06-17

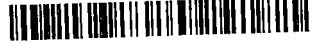
Minister, Finansów Andrzej Domański
ul. Świętokrzyska 12

00-916 Warszawa

STAWNO
11062024
BO

R

(00)559007734088004532

Poczta Polska
Opłata pobrana 11,80 zł gr

2023